

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในอดีตการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นอยู่ในความรับผิดชอบโดยกองราชการส่วนท้องถิ่น กรรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในเรื่องการบริหารงานบุคคล เริ่มตั้งแต่การวางแผนอัตรากำลัง การกำหนดตำแหน่ง การสรรหาบุคลากร การคัดเลือก การบรรจุและแต่งตั้ง การพัฒนาบุคลากร การเลื่อนระดับ การเลื่อนขั้นเงินเดือน การจ่ายค่าตอบแทนและประโยชน์ตอบแทนอื่น การย้าย การโอน การรับโอน การดำเนินการทางวินัยและการให้พ้นจากราชการ โดยมีคณะกรรมการพนักงานเทศบาล (ก.ท.) เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบและมีคณะกรรมการพนักงานประจำเทศบาล (อ.ก.ท.จังหวัด) และคณะกรรมการพนักงานประจำเทศบาล (อ.ก.ท.เทศบาล) เป็นหน่วยงานรับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาล ภายใต้พระราชบัญญัติการเบี้ยน พนักงานเทศบาล พ.ศ. 2519 และให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน มาใช้บังคับแก่ พนักงานเทศบาล โดยอนุโลม ในกรณีที่พระราชบัญญัติการระเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. 2519 ไม่ได้บัญญัติเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ไว้ (ทองอาน พาไทยสิง และ สมเกียต ทาทอง, 2541, หน้า 21) ซึ่งการบริหารงานบุคคลในขณะนี้ยังมุ่งเน้นในเรื่องของความรู้ ความสามารถของบุคลากรเป็นสำคัญ จะเห็นได้จากการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้ารับราชการหรือกระบวนการบริหารงานบุคคลทั้งหมดยังเป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ นั้นคือมีการกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการที่ชัดเจน มีกระบวนการสอบเพื่อวัดความรู้ความสามารถที่มีมาตรฐานเดียวกัน รวมถึงการกำหนดกรอบอัตรากำลังใหม่อ่อนเช่นในปัจจุบัน แต่จะปฏิเสธไม่ได้ว่าจะไม่มีข้อกพร่องหรือมีระบบอุปถัมภ์เกิดขึ้นในกระบวนการบริหารงานบุคคลในขณะนี้ เพราะต่างก็ทราบดีว่าระบบราชการในประเทศไทยยังยอมรับและผูกติดกับระบบอุปถัมภ์มาช้านาน

ในปัจจุบันสืบเนื่องจากกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ซึ่งมีเนื้อหาสอดคล้องในลักษณะเดียวกันกับกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้ให้ความสำคัญกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการคุ้มครองและจัดทำบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และย้อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล ฯลฯ โดยเฉพาะการบริหารงานบุคคลนี้ การแต่งตั้งและการให้ข้าราชการและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการบริหารงาน

บุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีมาตรฐานสอดคล้องกัน และอาจได้รับการพัฒนาร่วมกันหรือสับเปลี่ยนบุคคลากรระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันได้ รวมทั้งต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นองค์กรกลางการบริหารงานบุคคล ส่วนท้องถิ่นก่อน ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในตนเองตามกฎหมายที่กำหนด จึงมีผลทำให้บทบาทอำนวยหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารงานบุคคลมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น และมีผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น จึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ได้สอดคล้องกับกฎหมายรัฐธรรมนูญที่ได้กำหนดความเป็นอิสระในการบริหารงานบุคคลด้านต่าง ๆ ได้แก่ การวางแผนอัตรากำลัง การคัดเลือก การบรรจุและแต่งตั้ง การพัฒนาบุคคล การจ่ายค่าตอบแทนและประโยชน์ตอบแทนอื่น การเข้าย้าย การโอน การรับโอน การเลื่อนระดับ การเลื่อนขั้นเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาท้องถิ่นแต่ต้องเป็นไปตามความต้องการและความเหมาะสมของแต่ละท้องถิ่น ซึ่งตามเจตนาของมันของการให้อิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นสิ่งที่ดี สำหรับผู้บังคับบัญชาท้องถิ่นที่มีคุณธรรมจริยธรรม เพราะจะทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีกับองค์กรและบุคคล การโดยเน้นความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพการรับราชการ มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ เพราะต้องการให้การบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นระบบคุณธรรมหลักความถูกต้อง ขอบเขตของอำนาจกฏหมายเป็นสำคัญ ซึ่งในปัจจุบันนับตั้งแต่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มีผลใช้บังคับ การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นมีการเปลี่ยนแปลง จากเดิมที่รัฐมนตรีท้องถิ่นแต่ก่อนเป็นผู้ตรวจสอบการใช้อำนาจบนพื้นฐานของแนวคิดการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น และความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การปฏิบัติราชการเกี่ยวกับ การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ได้อย่างถูกต้อง และเป็นธรรม สามารถลดปัญหาความขัดแย้งและข้อพิพาทระหว่างผู้บังคับบัญชาท้องถิ่นและพนักงานส่วนถิ่น ได้ในที่สุด

การบริหารงานบุคคล (Personnel management) ถือเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารงานในองค์กรให้ประสบความสำเร็จ สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่าง มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล เพราะการบริหารงานบุคคลเป็นกระบวนการด้านนโยบายและวิธีการในการดำเนินการเกี่ยวกับบุคคล เพื่อให้ได้มาซึ่งบุคคลที่เหมาะสม มีความรู้ความสามารถที่จะปฏิบัติงานในองค์กรและนำรูปร่างมาไว้ให้คงอยู่กับองค์กรนาน ๆ และในปริมาณที่เพียงพอ

ประสิทธิภาพของเทคโนโลยานั้นขึ้นอยู่กับคนเป็นหลัก การบริหารจะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับตัวบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ของเทคโนโลยานั้น ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว การบริหารงานบุคคลจึงเป็นเรื่องที่ยุ่งยากมากที่สุดนับตั้งแต่การวางแผนอัตรากำลัง การคัดเลือกสรรหาบุคคลเข้าทำงานให้เหมาะสมกับงานและจะต้องทำงานให้มีประสิทธิภาพ การบรรจุและแต่งตั้ง การพัฒนาบุคลากร การประเมินผลการปฏิบัติงานและการให้ออกจากราชการการบริหารงานบุคคล มีความสำคัญในการพัฒนาห้องคิ่น จึงควรต้องมีการพัฒนาด้านการบริหารจัดการ และการพัฒนาตัวบุคคล ถึงแม้ว่าในการบริหารจะมีการใช้ขั้นตอนหรือกระบวนการบริหารต่าง ๆ มากmany เช่น การวางแผน การจัดองค์กร การจัดการเกี่ยวกับคน การประสานงาน การควบคุม การรายงาน รวมไปถึงการประเมินผล การบริหารงานบุคคลเป็นงานที่มีลักษณะซับซ้อน และยุ่งยาก เหตุว่าโดยธรรมชาติบุคคลเป็นปัจจัยที่มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลง และประกอบกับความต้องการของบุคคลเป็นสิ่งที่ไม่จำกัด

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคล ของเทคโนโลยานี้ในอดีตผู้ก่อให้ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อทราบถึงประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคลของเทคโนโลยานั้นจะนำไปสู่แนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงให้ระบบการบริหารงานบุคคลของเทคโนโลยาน ได้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ตลอดจนเป็นประโยชน์กับการพัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลในภาพรวมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคลของเทคโนโลยานี้ในอดีตผู้ก่อให้ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคลของเทคโนโลยานี้ในอดีตผู้ก่อให้ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สมมติฐานการวิจัย

บุคลากรของเทคโนโลยานี้ในอดีตผู้ก่อให้ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน และประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคลของเทคโนโลยานี้ในอดีตผู้ก่อให้ ที่แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

การศึกษารั้งนี้จากประชากร คือบุคลากรในสังกัดเทศบาลเมืองผักไห่ และสังกัดเทศบาลตำบลลาดชะโด อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 136 คน

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

เฉพาะกรณีเทศบาลในอำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษารั้งนี้ ศึกษาซึ่งเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคลของเทศบาลในอำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งจะประกอบด้วย

3.1 ด้านการวางแผนอัตรากำลัง

3.2 ด้านการสรรหาบุคคล

3.3 ด้านการพัฒนาบุคลากร

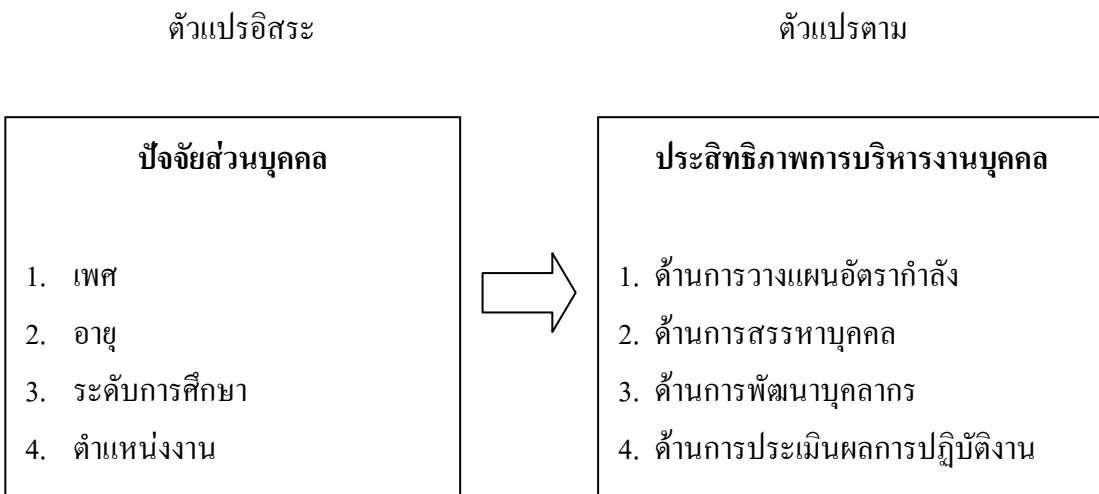
3.4 ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน

4. ขอบเขตด้านเวลา

ดำเนินการศึกษาระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ. 2556 ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2557

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคลของเทศบาลในอำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในครั้งนี้ศึกษาได้ศึกษาประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคลตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการบริหารงานบุคคลของเทศบาลของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (2545, หน้า 4) ทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านการวางแผนอัตรากำลัง ด้านการสรรหาบุคคล ด้านการพัฒนาบุคคล การ และด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามเฉพาะศัพท์

การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น หมายถึง กระบวนการวางแผนนโยบาย ระบบที่มีมาตรฐาน และหลักเกณฑ์ ตลอดจนวิธีดำเนินการเกี่ยวกับระบบและตัวบุคคลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ได้กลไกของระบบและตัวบุคคลที่เหมาะสม และวิธีการบำรุงรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรบุคคลให้มีประสิทธิภาพ และมีปริมาณเพียงพอตามกำลังบุประมาณที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จตามภารกิจและเป้าหมาย โดยไม่จำเป็นต้องยึดถือรูปแบบการบริหารงานบุคคลของฝ่ายราชการอื่น ๆ

ประสิทธิภาพ หมายถึง เป็นสิ่งที่บ่งบอกผลงานของบุคลากร (ปฏิบัติงาน) ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งใช้เป็นเครื่องวัดว่ามีการใช้ทรัพยากรขององค์กรหรือหน่วยงานเหมาะสมเพียงไร ของเทศบาลในอำเภอพังให้ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนอัตรากำลัง ด้านการสรรหาบุคคล ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน

การจัดทำแผนอัตรากำลัง หมายถึง การกำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาลพนักงานจ้าง ในส่วนราชการว่าจะมีตำแหน่งใด ระดับใดอยู่ในส่วนราชการใด จำนวนเท่าใด โดยคำนึงถึงภารกิจ อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ ลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติ ความยากและคุณภาพของงานและ ปริมาณงานของเทศบาลในอำเภอพังให้ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การสรรหาบุคคล หมายถึง กระบวนการกลั่นกรอง และคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติ คุณวุฒิทางการศึกษา มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการทำงาน เพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงานเทศบาล และพนักงานจ้างของเทศบาลในอำเภอพังให้ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การพัฒนาบุคลากร หมายถึง กระบวนการที่มุ่งจะเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงานความรู้ ความสามารถ ทักษะและทัศนคติของบุคลากรให้เป็นไปทางที่ดีขึ้นเพื่อให้บุคลากรที่ได้รับการพัฒนาแล้ว นั้นปฏิบัติงานได้ผลตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพของเทศบาลในอำเภอพังไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การประเมินผลการปฏิบัติงาน หมายถึง การดำเนินถึงคุณภาพและปริมาณงาน ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของงานที่ได้ปฏิบัติมา ความสามารถและความอุตสาหะในการปฏิบัติงาน ความมีคุณธรรมและจริยธรรม ตลอดจนการรักษาภาระที่เหมาะสมกับการเป็นพนักงานเทศบาล ของเทศบาล ในอำเภอพังไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

บุคลากร หมายถึง บุคลากรในสังกัดเทศบาลเมืองพังไทร และสังกัดเทศบาลตำบล ลาด ชะโド อําเภอพังไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

พนักงานเทศบาล หมายถึง พนักงานเทศบาลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการ โดยได้รับเงินเดือนจากบประมาณหมวดเงินเดือนของเทศบาล และให้หมายความรวมถึง พนักงานครูเทศบาลหรือพนักงานเทศบาลอื่นที่ได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนของรัฐบาลและเทศบาลนำมายัดเป็นเงินเดือนของเทศบาลในอำเภอพังไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ลูกจ้างประจำ หมายถึง ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมงที่จ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำโดยไม่มีกำหนดเวลาการข้างตามอัตราและจำนวนที่กำหนดไว้และ รับเงินค่าจ้างจากงบประมาณหมวดค่าจ้างประจำของเทศบาล หรือหมวดเงินอุดหนุนของรัฐบาลของเทศบาล ในอำเภอพังไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

พนักงานจ้างตามภารกิจ หมายถึง พนักงานจ้างที่มีลักษณะงานเป็นการสั่งเสริมหรือสนับสนุนการทำงานของพนักงานเทศบาล หรืองานที่ต้องใช้ทักษะเฉพาะบุคคลของเทศบาล ในอำเภอพังไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

พนักงานจ้างทั่วไป หมายถึง พนักงานจ้างที่มีลักษณะงานเป็นการใช้แรงงานทั่วไปซึ่งไม่ต้องใช้ความรู้หรือทักษะเฉพาะด้านในการปฏิบัติงาน และมีระยะเวลาการจ้างเป็นการใช้แรงงานทั่วไป ของเทศบาลในอำเภอพังไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคลของเทศบาลในอำเภอพักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. ทำให้ทราบการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคลของเทศบาลในอำเภอพักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. ทำให้ได้รับแนวทางการพัฒนาและการปรับปรุงการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ในอำเภอพักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น